

Quim Forn. Candidat de JxCat a Barcelona

“Lluitaré fins al final per anar units”

EL PUNT AVUI+ 2,50€

DIUMENGE • 27 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14892 - AVUI / Any XLI. Núm. 13752 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6-7

La Crida neix reivindicant la unitat de l'1-0

CONGRÉS • El moviment polític escull Sánchez i Morral i insisteix en la unitat de l'independentisme

FUTUR • Reivindica el diàleg per fer un referèndum acordat, però no renuncia a cap via

El president Quim Torra, ahir, durant la seva intervenció al congrés constituent ■ EFE

EUROPA-MÓN P22

Ofensiva de França, Espanya i Alemanya contra Maduro

Reclamen al president veneçolà que convoqui eleccions abans de vuit dies

Entrevista Joan Pera Actor P28

“Només amb una cultura lliure podem ser grans”

PROTAGONISTES

Alfredo Vega. Alcalde de Terrassa

“Municipalitzar l'aigua era un mandat popular”

EL PUNT AVUI
Avui,
a les 21.30 h

La frase del dia

“Si Nicolás Maduro no convoca eleccions en vuit dies, reconeixem Juan Guaidó com a president de Veneçuela”

Pedro Sánchez, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Imma Tubella. Catedràtica de comunicació

Per què soc de la Crida?

Perquè vivim en un país controlat per un estat que mentre que a nosaltres ens demana àmplies majories està presidit per un president que no va guanyar les eleccions i que ho és, malgrat treure el 22,6% de vots i el 24,4% d'escons, gràcies als vots de Podem i dels sobiranistes de tot l'Estat, decisió que no comparteixo, però que entenc, donada la situació de corrupció del PP, de repressió i de caos del moment. Perquè vivim en una monarquia constitucional amb un monarca que oblidava el paper d'àrbitre que li confereix la Constitució i que amb un discurs duríssim, el 3 octubre del 17 legitima el *a por ellos* que durant un any ha fomentat el ressorgiment d'una extrema dreta que no gosava manifestar-se com ho està fent i que entra en parlaments i amenaça a tort i a dret. Perquè vivim en un estat on el que s'anomena justícia no és gaire més que una sectorial dels partits unionistes, que incompleix les lleis internacionals, les europees, les catalanes i que té la barra de ventar-se'n.

PERQUÈ VIVIM EN UN PAÍS que fa una consulta el 9-N del 2014, i tot i sabent que no és vinculant, voten 2.344.828 persones, guanya el sí a la independència amb un 80,91% dels vots i els organitzadors són castigats amb inhabilitacions i més de 5 milions d'euros. Perquè vivim en un país on es fa un referèndum vinculant segons la llei del referèndum d'autodeterminació aprovada a primers de setembre del 2017, on voten 2.221.585 persones malgrat les dificultats que tots coneixem i la violència física dels cossos de seguretat de l'Estat, guanya el sí a la independència amb un 90,18% i a causa d'aquest fet un president elegit democràticament s'ha hagut d'exiliar i dos candidats a la presidència, el vicepresident, la presidenta del Parlament, quatre consellers i un líder social fa més d'un any que són a la presó a les portes d'un judici sense cap garantia i fonamentat en un relat inventat. Perquè vivim en un país on des de l'Estat es van imposar unes eleccions que els partits independentistes no van guanyar, entre al-

tres coses, i perdonin si m'equivoco, per manca de la unitat que el moment requeria però que hauria pogut nomenar president amb una àmplia majoria, el 52,59% concretament, i que no va ser possible fins a la quarta temptativa perquè a l'Estat no li agradaven els candidats. I quan accepta el quart, el titlla de supremacista. Perquè vivim en un país on el groc està prohibit i certes lletres de rap i certs actors de teatre, també.

PERQUÈ ESTIC CONVENÇUDA que la fractura entre Catalunya i Espanya no és una qüestió de dretes i esquerres com encara algú ens voldria fer creure. Tampoc és una qüestió entre monarquia o república, perquè la història ens recorda que la República Espanyola no és una garantia de respecte pels drets nacionals. És una qüestió de mentalitat, de cultura i de model. Ells, els unionistes de dreta i esquerra encara somien amb Gibraltar i amb Perejil. Nosaltres somiem amb Europa, la llibertat, la democràcia i el dret de les persones a decidir el seu futur. Però no en el que ara entenem per Europa, una Comissió Europea que no és més que un sindicat d'estats caducs incapaces de posar-se al dia i proclius a mirar cap a una altra banda quan es traïxen els

“Només aconseguirem el que volem si ho fem de manera diferent de com ho hem fet fins ara

valors fundacionals de la Unió. Somiem la refundació d'una Europa respectuosa amb la voluntat dels seus pobles i de la seva gent on la simbologia nazi, els presos polítics i les vagues de fam per denunciar una justícia injusta i partidista siguin impossibles d'imaginar. Perquè em sento orgullosa de la gent que al carrer, a Lledoners, a Mas Enric o al Puig de les Basses no ha afluixat ni un instant. Perquè els que hem elegit perquè ens representin es deixin de petiteses i optin per la unitat imprescindible. Perquè aquests mateixos oblidin els cantos de les sirenes que ja sabem on porten i optin per escoltar veus com la del rector de la universitat de Glasgow i advocat de la consellera Ponsatí que aconsellava declarar la independència sense esperar el judici, o la de Thomas S. Harrington, catedràtic d'estudis hispànics al Trinity College de Hartford, als Estats Units, quan diu que no cal esperar que ningú ens reconegui abans de proclamar res. No oblidem, i això ho dic jo, Taiwan, el país que no existeix segons la llei internacional però que avança amb prosperitat i democràcia.

PERQUÈ SORT EN TENIM dels nostres presos, que amb la seva vaga de fam o aprofitant el judici actuen com un revulsiu per fer reaccionar els partits independentistes, no la gent que ja està convençuda i reclama des de l'inici la unitat i que veu amb indignació com es multipliquen les candidatures a l'Ajuntament de Barcelona o a les eleccions europees. Per tot això i perquè els partits polítics tradicionals no abandonen estratègies caduques més interessades a obtenir vots que en els objectius pels que els han obtingut i que només saben mirar el curt termini amb un alt risc de traïr el que més de dos milions de persones demanen a crits al carrer i a les urnes, per tot això, m'he fet de la Crida amb la convicció que només aconseguirem el que volem si ho fem de manera diferent de com ho hem fet fins ara. La Crida són les persones, no les sigles, i les persones són les que ens han dut on som. I espero que així sigui.

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

José Borrell

Un amic de casa de família pallaresa ens recorda que on Borrell és més malmirat és a la Pobla, on ha passat de raier insigne a fill de prestigi, fins a haver perdut els pocs amics que hi tenia. Talment, tampoc mai no havia estat un fill del Pallars convençut, malgrat que la família hi regentava un popular forn de pa, però ell de jove va apostar per Madrid i va ser allà on va estudiar i va fer la carrera política. Per a ell, el Segre només va ser una bona fotografia electoral.

De sensibilitat catalana, doncs, ni un borrall i això queda palès en la seva biografia. Convençut nacionalista espanyol, no ha amagat mai la militància anticatalanista, amb un discurs que l'ha apropiat, i molt, a les tesis de la ultradreta peninsular. I, per defensar el seu ideari, mai no ha dubtat a administrar la mentida i la desqualificació de l'adversari. Però, sense arguments, quan se sobreactua sense xarxa, es corre el perill del gran ridícul.

El cas de la nonada escopinada parlamentària ha demostrat que el ministre Borrell anava nu. I aquesta setmana ha superat els mateixos ministres del finit govern Rajoy anant a Brussel·les a explicar que les agressions policials del 1-O no van existir i que les imatges mostrades arreu no van ser cap altra cosa que un còctel d'una manifestació de bombers reprimida pels Mossos i trossos d'imatges xilenes de manifestacions contra Pinochet. José Borrell ha fet gala de mentider compulsiu.

Quan els polítics catalans es plantegen donar suport a Sánchez i aprovar-li el pressupost, potser haurien de pensar que un executiu estatal amb tal ministre explícita la manca de voluntat de diàleg del govern de Madrid amb Catalunya. L'actitud de Borrell és una clara línia vermella.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

“No entenc la renúncia a una llista unitària”

El candidat de JxCat per Barcelona, Joaquim Forn, insta ERC a no descartar anar plegats

Jordi Cuixart reclama ser jutjat a Catalunya

El president d'Òmnium censura que el Suprem lamina els seus drets lingüístics

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida a forçar la

SUPORT La Crida de Puigdemont i Torra vol arrelar arreu del territori per obligar l'independentisme a la unitat electoral **PARTITS** La direcció liderada per Sánchez i Morral afronta el repte de començar atraient el PDeCAT sense generar cap fractura

Xavier Miró
BARCELONA

La direcció de la Crida Nacional per la República de Jordi Sánchez i Toni Morral, avalada gairebé unànimement pel congrés constituent ahir a Barcelona, haurà d'afrontar el difícil repte polític que s'ha imposat: aconseguir la unitat electoral independentista amb ERC, la CUP i part del PDeCAT en detriment de cedir temporalment el protagonisme a la nova sigla. Per aconseguir-ho, a pesar de la negativa dels partits, la Crida es proposa arrelar arreu del país per fer-se espai, un espai que haurà de ser ampli si vol, ni que sigui, pressionar ERC i la CUP cap a les seves posicions.

Toni Morral, el secretari general i conductor obligat de la Crida per l'empresonament de Sánchez, qualificava ahir en el congrés barceloní d'"enorme repte" implantar-se al territori i "estendre pel país el clam imprescindible de la unitat". Morral haurà de conduir una "intensa agenda política" amb el suport dels membres de la direcció, que, en paraules de Sánchez, llegides en el congrés, ha volgut que siguin "ideològicament plurals per escoltar, sumar i fer créixer la Crida". Amb aquest objectiu, un dels membres de la direcció, l'alcalde de Montblanc, Pep Andreu, militant d'ERC, va ser el candidat més aplaudit en la presentació de noms del matí. Andreu ha dit i manté que no deixarà ERC, però que l'independentisme ha

Les frases

“Tenim l'enorme repte d'implantar-nos al territori i estendre el clam imprescindible de la unitat”

Antoni Morral
SECRETARI GENERAL DE LA CRIDA

“No defugirem la confrontació pacífica amb l'Estat si no se'ns permet obrir la porta de l'autodeterminació”

Jordi Sánchez
PRESIDENT DE LA CRIDA

“Si us plau, Maragall, Forn, Munté, Mascarell, Graupera, hem d'anar junts a l'Ajuntament de Barcelona. Junts multipliquem”

“Necessito el compromís amb el diàleg, els drets civils i la no-violència per guanyar suports internacionals”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

d'anar unit fins a aconseguir l'objectiu, també electoralment quan sigui necessari. Andreu fa seva la diagnosi de la ponència política de la Crida, que considera un error repetir el 21-D, quan Ciutadans va guanyar les eleccions catalanes –tot i que l'independentisme va mantenir la majoria parlamentària–. “Avui l'eficàcia del sobiranisme polític és menor” per la pèrdua d'unitat d'acció i estratègica, segons la ponència aprovada àmpliament en el congrés, que rebla que “es va regalar a l'unionisme” la imatge de guanyador de les eleccions.

Model Junts pel Sí

Un text que no amaga que el model ha de ser una nova candidatura com Junts pel Sí, sense la qual considera que no hauria estat possible el referèndum de l'1-O, perquè les divergències entre els partits l'haurien frustrat. L'objectiu és que

les sigles dels partits tornin a fer un pas al costat per a l'èxit d'una nova “confluència conjuntural” que guanyi eleccions, majories i legitimitat internacional; que atregui “nous sectors socials”, i que sigui un interlocutor “més fort amb l'Estat espanyol”. En aquest sentit, la ponència adverteix del risc que les divergències dels partits en un diàleg amb l'Estat debilitin l'objectiu prioritari d'un referèndum efectiu.

La Crida aspira a un referèndum “vinculant, efectiu i acordat” a través d'un procés de diàleg amb l'Estat, però estableix un límit temporal que no defineix. “Si la via del diàleg amb l'Estat no es produeix, o simplement no avança, en cap cas renunciarem a l'exercici efectiu de la sobirania”, estableix la ponència política. Però posa com a condició per fer efectiva la independència unilateral que es creïn “les condicions polítiques i

socials del país que ho permetin”, matís que seria un reconeixement implícit al fet que avui no existeixen. Per fer-ho possible, la formació, que es reivindica com un moviment obert a presentar-se a les eleccions –però no com a partit–, reivindica la utilització de l'autonomia i la mobilització ciutadana.

“No es pot perdre cap plataforma d'acció política” al Parlament, al Congrés, a la Unió Europea ni als ajuntaments, assenyalant el text, i considera que, tot i les limitacions de l'autonomia, “la Generalitat ha convertit l'Estat en residual a Catalunya”. I conclou que seria una “irresponsabilitat” renunciar a l'autogovern, que considera “la primera línia de contenció” contra les ofensives de l'Estat.

La ponència preveu que, en un futur proper, probablement el govern i la majoria parlamentària hauran de tornar a desobeir, però s'allunya de la crida a la “desobediència continuada” de la CUP, ja que considera que desobeir no és un objectiu. En canvi, sí que parla d'una ciutadania mobilitzada, que haurà d'assumir “camins de desobediència” cívica i pacífica. Mobilitzacions que, conclou, han de continuar “marcant el temps”, no pas el ritme, dels passos cap a la sobirania.

El primer objectiu és convèncer el PDeCAT sense provocar cap escissió, però al mateix temps la Crida ja llança els primers gestos a ERC per a les municipals i les europees. ■

Petició a Maragall, Forn i Graupera

El president de la Generalitat, Quim Torra, va ser qui va concretar més el primer pas d'urgència de la nova Crida. “Si us plau, junts a l'Ajuntament de Barcelona”, va implorar Torra de manera directa a l'alcalde d'ERC, Ernest Maragall, i als candidats encara sense sigla Joaquim Forn i Neus Munté, així com a l'independent Jordi Graupera. Torra defensa que l'independentisme ha de ser la primera força a Barcelona i en les eleccions europees. En aquest sentit, Morral va aclarir que la Crida no es presen-

tarà a les municipals perquè no té encara “organització territorial ni temps”, però va prometre que, a partir d'avui, sí que intentarà “influir i pressionar” perquè hi hagi llistes unitàries. Pensant en el judici i de cara a les relacions internacionals, el president Torra va demanar a tot l'independentisme que li garanteixi compromís amb el diàleg, els drets civils i la no-violència. Per la seva banda, per videoconferència, Carles Puigdemont va fer una crida contra el conformisme i l'acomodament davant la situació actual.

L'APUNT

L'atzucac de l'independentisme

Francesc Espiga

Una de les lliçons més manifestes que ha ensenyat el procés dit com a tal ha estat l'extrema dificultat que ha tingut per canalitzar institucionalment una reivindicació política amb gran força al carrer. Els resultats estan a la vista. No només no hi ha República, sinó que s'ha desembocat una repressió atroç que no ha topat amb cap resistència apreciable, ni cultural ni per descomp-

tat judicial, en l'Espanya del segle XXI. Estant així les coses, l'independentisme de base clama unitat a uns partits que emeten una imatge de bloqueig en vista de la impossibilitat de conciliar, ara mateix, posicions entre els qui clamen tirar pel dret i els qui defensen baixar de marxa. És el gran atzucac. I, fins que no es resolgui, el de la unitat serà un crit que es perdrà en el desert.

a unitat

Torra, Puigdemont (per videoconferència) i Mascarell, Geis, Batet i Calvet, ahir, durant el congrés constituent ■ ORIOL DURAN

Antoni Morral, secretari general, envoltat de la resta de membres de la direcció ■ ACN

Ratifiquen els pesos pesants a la direcció

EXECUTIVA • El congrés avala la tria de Sànchez amb dos canvis **UNIÓ** • L'alternativa demana el vot per ell i Morral

Xavier Miró
BARCELONA

Les poques sorpreses d'un congrés embastat en què ja no es votaven esmenes ni canvis en les ponències van permetre que el president electe de la Crida, Jordi Sànchez, s'assegurés en la direcció els noms de pes que va triar: els consellers Laura Borràs –la més votada–, Elsa Artadi i Damià Calvet, els diputats de JxCat Gemma Geis i Albert Batet, l'alcalde d'ERC Pep Andreu i els exconsellers Ferran Mascarell i Marina Geli, així com els membres del PDeCAT Miquel Àngel Escobar i Montserrat Morante. Els congressistes també van avalar els companys de Sànchez a l'ANC Jordi Pairó, Irene Negre i Assumpció Castellví, però ha quedat fora Marcel Pa-

drós junt amb Quim Jubert. El fet que, excepte president i secretari general, es votessin en llista oberta la resta de dinou dirigents va fer que el congrés elegís dues persones de la candidatura alternativa: Rosario Palomino i Gerard Sesé. De la tria de Sànchez, en la direcció també hi haurà Àngels Cabasés, Josep Ferrer, Pilar Calvo i Maria do Carmo Marques-Pinto.

La principal sorpresa, però, va ser que els candidats alternatius a la presidència, Jordi Ferrés, i a la secretaria general, Oriol Izquierdo, van demanar el vot pels oficials: Jordi Sànchez i Antoni Morral. Més de cent congressistes van ignorar la petició i els van votar a ells, però Sànchez i Morral van ser enlairats al lideratge amb el suport majoritari de 2.417 vots. ■

TIGUAN
TDI 150 R LINE

No és el mateix.

Hi ha sensacions que són difícils d'explicar. Com conduir un Tiguan amb acabat exterior R-Line. No sabem si és pel seu extra d'esportivitat o per aquella seguretat que et fa arribar més enllà, però saps quan tens la sensació que tothom et mira?

- Acabat esportiu R-Line
- Front Assist
- Càmera posterior
- Climatronic 3 zones
- Navegador
- Park Assist
- Llantes de 19 polzades
- Adaptative Cruise Control

Consum mitjà (l/100 km): 4,8. Emissió de CO₂ (g/km): 126.

Volkswagen

Autopodium Girona, Figueres, Lloret, Olot, Mont-ras i Sant Feliu de Guíxols

www.autopodiumvolkswagen.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Joaquim Forn** Candidat de Junts per Catalunya a l'alcaldia de Barcelona

“No puc entendre que renunciem a fer una llista unitària”

DISCURS • “No faré una campanya basada en el terreny emocional. Vull que la gent ens voti perquè comparteix el model de ciutat que li proposem” **ARTADI I MASCARELL** • “M’agradaria molt poder comptar amb ells dos... Són el perfil de persones que necessita el govern de Barcelona”

Francesc Espiga
BARCELONA

Amb la perspectiva de l'inici imminent del judici al Tribunal Suprem, l'exconseller d'Interior Joaquim Forn ha confirmat recentment la seva voluntat de ser candidat a l'alcaldia de Barcelona. Encara des de la presó de Lledoners, abans del seu trasllat a Madrid, respon a les preguntes d'aquest diari.

Què l'empeny a presentar-se a les properes eleccions municipals?

M'hi presento amb el convenciment de poder bastir un projecte i un equip guanyadors per a Barcelona. Si no n'estigués convençut, no hauria fet aquest pas. A la vida hem d'estar a les verdes i a les madures. Potser algú podria pensar que per a mi seria més còmode no implicar-me en la campanya electoral i centrar-me només en el judici.

És evident que el judici és molt important per a mi i que hi dedicaré molts esforços. No he eludit mai les responsabilitats. Les he assumit sempre al llarg de la meua trajectòria política, en els meus anys de regidor a l'Ajuntament i des de la conselleria d'Interior. Ara afronto aquesta nova responsabilitat convençut que puc fer una bona aportació al debat sobre el model de ciutat i que podrem presentar una llista solvent per poder iniciar el canvi de rumb que la ciutat necessita.

En la seva decisió, fins a quin punt ha estat determinant la pressió que hi pugui haver exercit el PDeCAT o persones com ara Xavier Trias?

Ni el PDeCAT ni Xavier Trias m'han pressionat. Des que soc a Lledoners, he parlat i m'he escrit amb moltíssima gent del PDeCAT, però també amb persones d'entitats socials i veïnals, amb treballadors de

l'Ajuntament que he conegut al llarg de la meua trajectòria municipal. Moltes d'aquestes persones m'han demanat que em repensés la meua decisió d'abandonar la política. Són persones que em mereixen molta confiança, que es fan escoltar. Si em presento als comicis és per convenciment propi. Una decisió d'aquesta envergadura només es pot prendre des del convenciment, no per pressions de cap mena. Jo estic convençut i il·lusionat amb aquest repte.

En el llibre 'Escrits de presó', admet que hi ha hagut moments en què, atesa la seva situació, no tenia ni esma ni voluntat per fer política activa. Què ha canviat, doncs?

És cert que he viscut una evolució personal. El mes de febrer del 2018, quan es plantejaven les primàries, vaig anunciar que no hi concorreria. En aquell moment no em veia amb prou força per fer aquest pas. Ara les

circumstàncies han canviat. Estic fort, estic convençut i estic decidit a lluitar per no deixar-me apartar pels que desitjarien que abandonés els meus ideals. Presentar-me a les eleccions municipals és també una manera de defensar la meua innocència. Soc innocent i, malgrat la privació de llibertat, lliure. Presentar-me a les eleccions és una manifestació d'aquesta llibertat.

Com es planteja fer campanya des de la presó i enmig d'un judici?

Ser a la presó i enmig del judici no és un factor irrellevant. És evident que la meua participació en la precampanya, fins que finalitzi el judici, serà més difícil. Trobarem la fórmula per poder fer arribar missatges i participar en els debats de ciutat. En aquest moment també serà important el paper que hi tindran la resta de membres de la candidatura. Crec en l'equip

Joaquim Forn, al seu despatx, quan va ser conseller d'Interior ■ ANDREU PUIG

que presentarem; tots ells estan plenament capacitats per explicar el nostre model de ciutat i, sobretot, quan guanyem, per executar-lo.

Que vostè sigui candidat impli-

Can Jaume
d'aquí i de sempre

Gran menjador per a més de 120 persones
i dues terrasses equipades.
Servei a mida totalment adaptat a les seves necessitats

Gaudeix de la platja!
Un espai original i de qualitat per fer el teu casament, comunió o altres celebracions

ca una voluntat de dur les eleccions a un terreny emocional en què el debat de ciutat sigui subsidiari?

De cap de les maneres. La meua trajectòria política a l'Ajuntament avala la meua decisió de

presentar-me als comicis. No faré una campanya basada en el terreny emocional. Vull que la gent ens voti perquè compareix el model de ciutat que li proposem, perquè confia en l'equip que l'haurà de tirar en-

Presentar-me a les eleccions municipals és també una manera de defensar la meua innocència

davant, perquè sap que farem de Barcelona la capital de Catalunya i de les llibertats i que estarem al costat de la resta de municipis. Volem parlar essencialment de la ciutat i dels reptes que ens cal afrontar. ¿Algú entendria que durant la campanya no parléssim de la inseguretat, de l'accés a l'habitatge, de com recuperar el lideratge de Barcelona, de com creem riquesa per fer-ne una distribució justa entre els barris i els veïns o del model de turisme que volem per a Barcelona, entre altres coses? Aquest és el debat que ens demanen els veïns i veïnes de la nostra ciutat.

La seva aposta és fer una candidatura que aplegui el PDeCAT i la Crida sota la marca Junts per Catalunya?

Ens presentarem a les eleccions amb la llista Junts per Catalunya. És una bona marca, tal com ho certifiquen els resultats de les eleccions del 21 de desembre. Darrere la marca Junts per Catalunya, hi ha una filosofia que és essencial i que comparteixo. Anem més enllà dels partits que hi donen suport. Hi volem aplegar gent del PDeCAT, de la Crida, d'altres partits i independents. Volem fer una veritable llista de ciutat. Hi volem aplegar el món sobiranista

Volem aplegar gent del PDeCAT, de la Crida, d'altres partits i independents. Serà una llista de ciutat

que vol construir un model de ciutat alternatiu a la Barcelona d'Ada Colau. Des del sobiranisme, volem oferir a Barcelona un model de transformació, de canvi, de regeneració. Volem tornar a situar Barcelona al centre de tot.

Descarta definitivament una llista única de JxCat i ERC?

No només no ho descarto, sinó que lluitaré fins al final per aconseguir-ho. Tinc un gran respecte per les decisions estratègiques d'ERC, però vivim un moment excepcional que requereix la màxima generositat i unitat. Ser el partit més votat en unes eleccions municipals és un factor determinant. No puc entendre que renunciem a una llista unitària que ens donaria amb tota seguretat la majoria a l'Ajuntament. No hi vull renunciar. Estic disposat a seure per parlar-ne sense cap condició i intentar trobar una solució.

Compta amb Elsa Artadi com a número dos? I amb Ferran Mascarell?

M'agradaria molt poder comptar amb aquestes dues persones. Són persones de gran vàlua, de procedències diferents, amb una gran experiència política i de gestió pública. Són el perfil de persones que necessita

Veig el judici com una gran oportunitat per desmuntar els diversos delictes de què se'ns acusa

el govern de Barcelona. Hi estem parlant i no cal dir que m'agradaria molt que s'incorporessin al nostre projecte.

La seva hipotètica presa de possessió com a regidor estarà condicionada al resultat del judici. Com afronta el procés davant del Suprem?

Molt aviat ens traslladaran a Madrid. Hi anem serens, amb el cap ben alt i determinats a continuar lluitant per la llibertat i la justícia. Veig el judici com una gran oportunitat per desmuntar els delictes de què se'ns acusa: la rebel·lió, la sedició i la malversació. I també per denunciar la vulneració de drets ciutadans de què hem estat objecte, per defensar les llibertats fonamentals i el dret a l'autodeterminació.

Confia en una sentència absoluta?

Jo no perdo mai l'esperança. Lluitarem per l'absolució, perquè aquesta és l'única sentència justa, l'única que es pot sostenir amb el Codi Penal a la mà. No puc deixar de recordar que alguns de nosaltres fa més de quinze mesos que estem en presó preventiva i que el tribunal haurà de justificar d'alguna manera tot aquest temps que hem estat a la presó. ■

SAINT GEORGE'S SCHOOL
Educació Infantil (d'1 a 6 anys)

Welcome to Saint George's School!
Veniu a passar un matí a la nostra escola!

Us convidem a visitar les nostres instal·lacions i a entrar a les aules d'Educació Infantil per veure com treballem la immersió lingüística en anglès i conèixer la nostra metodologia educativa: innovació, projectes, STEAM, creativitat...

Dates: Divendres 15 de febrer o divendres 8 de març a les 10h.

Places limitades. Es requereix confirmar assistència trucant al tel. 972 47 60 65 o inscrivint-vos a la web: www.saintgeorgeschool.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cuixart denuncia vulneració de drets lingüístics al Suprem

El president d'Òmnium demana que el judici es faci a Catalunya perquè se celebri de manera íntegra en català ■ L'entitat cultural reclama que s'apliqui la Carta Europea de Llengües Regionals

J. Panyella
BARCELONA

El president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, denuncia que el judici contra els líders del procés independentista estarà mancat de garanties pel fet que no es podrà celebrar íntegrament en llengua catalana i que les seves paraules arribaran al tribunal a través de la intermediació d'un intèrpret. A través d'unes declaracions difoses ahir pel web d'Òmnium, Cuixart demana que el judici es faci a Catalunya perquè només així es podran garantir uns drets lingüístics que ara veu trepitjats.

La presència i ús del català en l'administració de justícia està protegida per la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, un tractat d'àmbit supraestatal que l'Estat espanyol va ratificar i incorporar com a legislació pròpia, en el seu dia. La Carta diu, entre altres coses, que un procés s'haurà de seguir en una d'aquestes llengües minoritàries, si així ho demana una de les parts.

Tant Cuixart com Òmnium apel·len a la vigència de la Carta i denuncien el seu incompliment per part del Tribunal Suprem. L'argument de la Carta ja va ser utilitzat per l'advoca-

Pancarta en suport de Jordi Cuixart ■ ORIOL DURAN / ARXIU

cada de Jordi Cuixart, Marina Roig, quan va presentar davant del tribunal els arguments defensant que la causa de l'1 d'octubre

havia de ser jutjada al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Ara, Cuixart insisteix en aquesta qüestió de llengua

recordant que en la causa hi ha "centenars" d'hores d'enregistrament i de documents en llengua catalana que el Suprem és incapaç d'entendre, circumstància que no passaria amb els magistrats del TSJC.

Jordi Cuixart no accepta la presència de l'intèrpret perquè sosté: "Això suposa blanquejar la justícia espanyola, que em nega el dret a tenir un judici íntegrament en català." Cuixart explica que el fet de no poder-se comunicar directament amb els jutges en la seva llengua "perjudica la defensa perquè es perden matisos i la literalitat" dels arguments. ■

Calvo surt en defensa del diàleg entre governs

Redacció
MATARÓ

La vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, va defensar ahir les negociacions encetades amb la Generalitat de Catalunya per a la taula de diàleg polític de partits, després que divendres hi hagués una nova trobada amb el vicepresident del govern, Pere Aragonès, i la portaveu, Elsa Artadi. "Parlo amb els independentistes perquè soc demòcrata i amb llei i diàleg trobarem una solució per a Catalunya", va assegurar.

La vicepresidenta va pressionar també els partits catalans de cara a l'aprovació del pressupost general de l'Estat, que destina, diu, 6 de cada 10 euros a polítiques socials. ■

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA Generalitat de Catalunya
#laculturaensfacríexer 2018 — 19

LA BONA PERSONA DE SEZUAN
Bertolt Brecht

Brecht, un dels grans clàssics del segle XX, torna a la Sala Gran

31/01/19 — 17/03/19
#labonapersonadesezuan

Traducció Feliu Formosa
Direcció Oriol Broggi

Producció Teatre Nacional de Catalunya i La Perla 29

Patrocinador
Damm
Fundació

Protectors
Obra Social "la Caixa"

Sabadell
Fundació

ACS

824613-1203563Q

Un cordó de policia separava els manifestants i la comitiva de Ciutadans ■ E.C.

Escridassada per la visita de Cs a Torroella

■ Ciutadans denuncia que no se'ls ha deixat posar una carpa a la via pública

Esteve Carrera
TORROELLA DE MONTGRÍ

Més d'un centenar de persones van rebre ahir amb pancartes i crits reclamant la llibertat dels presos polítics la visita del portaveu parlamentari de

Cs, Carlos Carrizosa, a Torroella de Montgrí, el poble d'on és originària l'exconsellera empresonada Dolors Bassa. Els efectius de quatre furgonetes dels Mossos d'Esquadra van impedir el contacte entre els manifestants i la comitiva de la formació taronja. Enmig de les consignes llançades pels manifestants, com ara "ni oblit ni perdó per l'1 d'octubre", "llibertat Dolors" i "fora",

Carlos Carrizosa va atendre els mitjans per denunciar que l'Ajuntament de Torroella de Montgrí els havia negat la instal·lació d'una carpa a la via pública i va qualificar la mesura "d'intolerable i arbitrària i de vulneració dels drets fonamentals". Segons informava l'ACN, l'únic incident de l'acte va ser quan un regidor de Blanes va resultar ferit al nas pel llançament d'una llauna. ■